

trinsstilling i forhold til olie- og naturgasaktiviteterne i Grønland.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten bemærker, at lovforslaget er en følge af den aftale, der blev indgået den 7. oktober 2004 mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, som i realiteten er den begyndende privatisering af DONG. Parterne blev enige om i første omgang maksimalt at udbyde 49 pct. af aktierne i DONG med henblik på at bevare en statslig majoritet i selskabet. Hvis aktiemajoriteten afhændes, skal staten tilbagekøbe naturgasnettet og naturgaslagrene fra selskabet.

Staten vil ikke tjene en krone på at sælge DONG – og mest sandsynligt tabe et milliardbeløb i forhold til fortjenesten ved at beholde DONG som et statsligt ejet selskab. Det oplyser statens egne rådgivere. De skønner, at staten vil tabe op til 15 pct. af DONG's værdi, hvis staten sælger 49 pct. af DONG, således som det er aftalt mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne.

Enhedslisten vil på baggrund af disse oplysninger have lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling.

Regeringen har sat et salg af DONG på dagsordenen, og det viser sig nu at være et rent ideologisk projekt. Embedsmænd i Finansministeriet indrømmer, at staten risikerer ikke at få det maksimale provenu ved aktiesalget, og at rådgivere vurderer, at det vil indbringe staten mere at beholde DONG som 100 pct. statsligt ejet selskab. Samtidig indebærer salget af en del af DONG en række andre tab for samfundet. Det er en katastrofe, at staten sælger et energiselskab, der kan vise sig at blive et stort aktiv i de kommende år, hvor Danmark skal omstille sig til mere vedvarende energi og forberede sig på den situation, hvor olien er sluppet op. Her kan et statsligt DONG være et godt redskab for samfundet, men finansministeren erkender nu, at den mulighed forsvinder, hvis selskabet sælges, selv kun del-

vis. Dette er meget tydeligt markeret af finansministeren i svaret på spørgsmål 8, hvor ministeren skriver, at den mulighed, staten måtte have for at anvende DONG og DONG's aktiver til at stabilisere det danske energimarked, jf. formålsbestemmelsen, selv om dette indebærer tab eller manglende indtægter, bortfalder med salget af aktier i DONG.

Staten mister den andel på 20 pct. af alle koncessioner på Nordsøens olie og gas, som er bundet til de eksisterende indvindingsaftaler. DONG beholder aftalerne, selv om staten sælger fra, og samfundet snydes endnu en gang for indtægter fra den olie, vi alle sammen ejer. Finansministeren redegør i et talepapir fra et samråd om DONG E&P's fremtid for sin holdning, der indebærer, at staten og skatteborgerne ikke skal påtage sig de risici, der er forbundet med indvinding af ressourcerne. Et tilbageblik vil ikke kunne understøtte finansministerens bekymring, hverken hvad angår de private operatører eller den statslige. Finansministeren mener, det er svært at opdele licenserne i licenser, der knytter sig til statsandelen, og licenser, DONG har købt derudover, men det kan vel ikke være svært at adskille indtægter, der knytter sig til den ene og til den anden del! For at opretholde den fremtidige mulighed for at have en statsandel vil det nu blive nødvendigt at oprette endnu et statsligt selskab, der kan stå for de 20 pct. Altså bliver det ikke specielt enkelt fremover, og der bliver endnu en mulighed for salg af et statsligt selskab, når en regering har brug for at finansiere skattestop eller lignende.

Hvis staten sælger mere end 49 pct. af aktierne, skal infrastrukturen købes ud af selskabet. Den udgift bliver det energiforbrugere som skal betale – igen. Her er det endnu ikke lykkedes at få finansministeren til at oplyse, hvilken værdi den infrastruktur vil have, og dermed, hvilken fremtidig regning man forestiller sig forbrugere skal bære. Dette kan kun betragtes som en ekstra skat til forbrugere – et brud på skattestoppet og en forgældelse af de fremtidige energiforbrugere.

At sælge DONG er efter Enhedslistens begreber en stor beslutning. Derfor kan det undre, at behandlingen af dette lovforslag skal gå så hurtigt, at det bl.a. ikke er afklaret, om rådgivningen har dækket de temaer, man oprindeligt bad om,